

Als er weer een violist komt logeren

De telefoon gaat. "Zou je eind volgende maand weer een violist willen ontvangen?" Anneke hoeft niet lang na te denken. Natuurlijk wil ze dat.

Al jaren is de 76-jarige Zeeuwse herbergier voor de Cantatekaravaan. Een paar keer per seizoen logeert er een violist bij haar thuis. Meestal een heel weekend, van vrijdagavond tot zondagochtend. "Je weet nooit wie er binnenstapt," zegt ze lachend. Dat is precies wat ze er zo leuk aan vindt. De ene keer arriveert een conservatoriumstudent met een vioolkist op zijn rug en grote plannen voor de toekomst. De andere keer staat er een ervaren altvioliste voor de deur die al op internationale podia heeft gespeeld. Sommigen praten gemakkelijk, anderen zijn wat stiller. Maar vroeg of laat ontstaat er altijd een gesprek. Niet alleen over muziek. Aan de keukentafel gaat het net zo goed over reizen, familie, studies, dromen en toekomstplannen. Leeftijd blijkt daarbij verrassend onbelangrijk. Tegen de tijd dat de koffie op is, voelt een onbekende gast vaak al een stuk vertrouwder.

Voor Anneke begint de Cantatekaravaan op het moment dat haar gast na de vrijdagrepetitie bij haar in de auto stapt. Eenmaal thuis wordt er nog iets gegeten en nagepraat over de dag. Soms ontstaat er een lang gesprek, soms kiest een vermoeide violist ervoor om zich even terug te trekken. Anneke laat haar gasten daarin volledig vrij. Na een intensieve repetitiedag is rust soms precies wat nodig is. De volgende ochtend staat de koffie klaar. Aan de ontbijt tafel wordt verder gepraat waar het gesprek de avond ervoor was gebleven. Over muziek natuurlijk, maar net zo vaak over het leven daarbuiten. Wat ooit begon als een praktische logeerplek, groeide uit tot iets veel waardevollers. Niet alleen voor Anneke, maar voor tientallen herbergiers verspreid over Zeeland die hun huis openstellen voor jonge musici.

**CANTATE-
KARAVAAN**

De Cantatekaravaan brengt muziek naar plaatsen waar concerten van dit niveau niet vanzelfsprekend zijn. Maar minstens zo bijzonder zijn de ontmoetingen die daardoor ontstaan. Aan een keukentafel, tijdens een autorit of bij een kop koffie op zondagochtend. Sommige gasten keren jaren later terug naar hetzelfde adres. Anderen sturen nog een kaartje of een appje om te laten weten waar ze inmiddels spelen. Wat begint als een overnachting, wordt soms een blijvende herinnering.

Op zondagmiddag zit Anneke zelf tussen het publiek. Als herbergier krijgt ze een vrijkaart. Een mooi gebaar, vindt ze. Al geeft ze die soms weg aan iemand anders en koopt ze alsnog zelf een kaartje. Ook voor haar blijven de concertlocaties een verrassing. De ene keer luistert ze in een klein dorpskerkje in Oudelande, de andere keer in de indrukwekkende basiliek van Hulst. En soms heeft ze nog een kleine missie voordat het concert begint. Een oplader die op het nachtkastje is blijven liggen. Een sjaal die vergeten werd. Of een boek dat nog op tafel lag. Dan gaat dat gewoon mee in haar tas, zodat ze het aan de violist kan teruggeven.

Het zijn kleine dingen, maar juist daarin zit de charme van het herbergierschap. Want uiteindelijk gaat Anneke niet alleen voor de muziek. Ze komt ook om even te kijken naar die jonge violist die een dag eerder nog aan haar keukentafel zat. En dat maakt iedere uitvoering n et een beetje persoonlijker.

Deze zomer is Cantatekaravaan op 4 en 5 juli te horen en zien in IJzendijke, Oudelande, Zoutelande en Gapinge.

Eind augustus is het ensemble artist in residence tijdens Pastorale Loverendale in Oostkapelle. Dit bijzondere festival staat in het teken van 100 jaar Loverendale ter Linde en brengt klassieke muziek, beeldende kunst, spoken word en natuur samen in een interdisciplinair programma.

Meer info: www.cantatekaravaan.nl of scan de QR-code